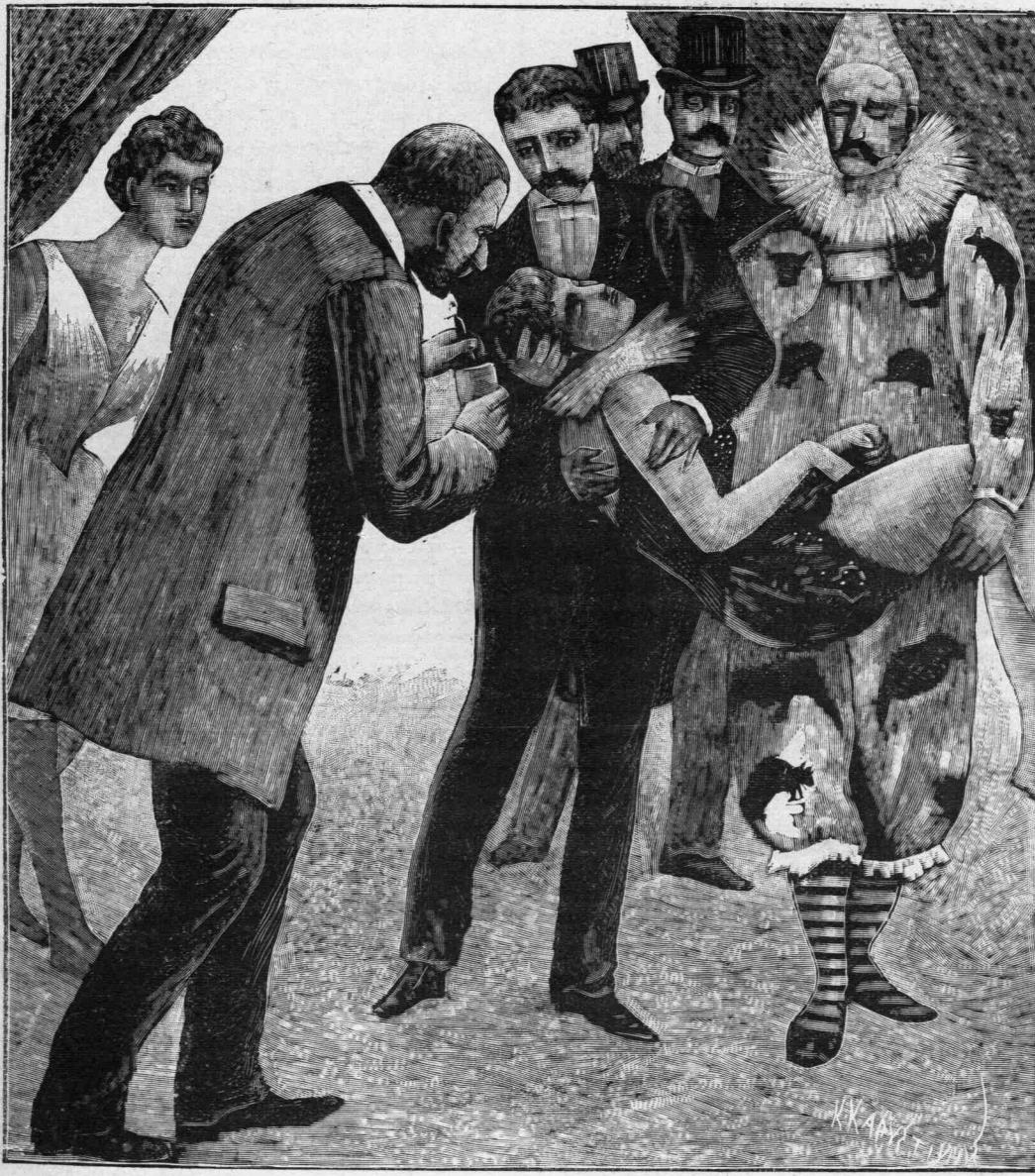

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΝΕΚΡΑΙ ΚΑΙ ΖΩΣΑΙ

Τὴν ἀπεκύμισαν εἰς τὴν ἐστ' αν. (Σελ. 8).

Τέλος, ἔφθασεν. Ό ππος, ύπὸ τὴν ρωμαλέαν χεῖρα του Σάμη, κατέβη καλπάζων τὴν λεωφόρον τῶν Ἡλυσίων Πεδίων μεταξὺ τῶν ὄχημάτων τῶν ἐπαναφερόντων ἐκ τοῦ Δάσους φαιδρούς διασκεδαστάς.

Εἶτα διέβη τὴν πλατείαν Ὁμονοίας, τὴν δόδον Ρίσολι, καὶ τέλος τὸ ιπποδρόμιον οὐ νή πρόσοψις ἐλεύκαζεν ὅλη ύπὸ τὴν λέμψιν ἡλεκτρικοῦ φωτός, καὶ τὸ σχῆμα ἐστη πρὸ τῆς θύρας.

Ο Δαμβέρτος ἐπήδησε κατὰ γῆς, ἐλαχεν εἰσιτήριον καὶ ἔφθασε πρὸς τὴν θυρίδα.

Ἐν ἥ στιγμῇ εἰσήρχετο, τὸ αἷμα ἐπάγωσεν εἰς τὰς φλέβας του.

Μεγάλη κραυγὴ, βοὴ ἀναδιδομένη ἀπὸ μυρίων ἀτόμων ἀντήχησεν εἰς τὴν αἴθουσαν.

Οι ἐπὶ τῆς παραλαβῆς τῶν εἰσιτηρίων ὑπάλληλοι ἀνηγέρθησαν ἐις μίας.

Ο Δαμβέρτος ἐστη ἀκίνητος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ύπὸ τὸ κράτος φρικιώδους σκέψεως.

Καὶ πάρχυτα τὸ πλῆθος ἐξῆλθεν ἐν ἀταξίᾳ, σιωπηλὸν καὶ περίλυπον.

Η μουσικὴ τῆς ὁργήστρας ἐπαυσεν ἀποτόμως ἐν μέσῳ βραχέως στροβίλου.

Τὰ φῶτα ἐταπεινώθησαν, καὶ τινες γυναικες μ' ἐπτυχωμένα τὰ μέτωπα, ὡχραὶ καὶ ἀσθματίνουσαι ἐλεγον πρὸς τὸ πλῆθος τῶν συνωστικομένων ἵνα ἐξέλθωσι θεατῶν:

— Σπαρρακτικόν, τῇ ἀληθείᾳ.